

ບານອີມ — ເລກທີ ຊາວເອັດ

ການເຄື່ອນໄຫວໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ

Jeff Pippenger

2026-03-05

ປະຫວັດສາດຕັ້ງແຕ່ຂັ້ນສູງສຸດຈົນເຖິງຂັ້ນຊາວສອງໃນດານເຮືອນບົດທຶນເອັດ
ເລີ່ມຕົ້ນແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍການເປັນແບບຢ່າງພະຍາກອນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ການທຶດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງເສັ້ນດຽວກັນເປັນອັນດຽວກັນ ຊຶ່ງອີກເຖິງລາຍເຊັນຂອງພຣະຄຣິດ
ໃນຖານະພຣະອາລຟາແລະພຣະໂອເມກາ. ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ
ສິ່ງນຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຂັ້ນສູງສຸດຖືກຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂັ້ນຊາວສອງ. ເມື່ອເຮັດເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ
ມັນຈະຍ້າຍປະຫວັດສາດຂອງແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ ຕາມທຶກແທນຄຳໂດຍເສັ້ນຂອງພວກແມັກຄາບີ
ເຂົ້າໄປສູ່ປະຫວັດສາດຂອງຂັ້ນສູງສຸດ.

ພວກມັກຄາເບຍນສ໌

ການກະບົດຂອງພວກແມັກຄາບີເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາຊາວສອງບີທີເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1776
ແລະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອສະຫະລັດອາເມລິກາກາຍເປັນອານາຈັກທີ່ກະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີໃນປີ 1798.
ສິ່ງນີ້ຖືກຊື່ວ່າເລກຊາວສອງເປັນປະຫວັດສາດທີ່ຜູກຕິດໂດຍກົງກັບເວລາສຸດທ້າຍໃນປີ 1798,
ຊຶ່ງເປັນຈຸດທີ່ຂັ້ນສູງສຸດຂອງດານເຮືອນບົດທຶນເອັດເລີ່ມຕົ້ນ.

ຄວາມສຳພັນຂອງຈຳນວນຊາວສອງກັບປີ 1798 ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຕ້ອງລະບຸໃຫ້ແຈ້ງ. ການກະບົດຂອງພວກ
Maccabean, ໃນການເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການປະຕິວັດອາເມຣິກາ,
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການປະຕິວັດທັງສອງຂອງແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ (ທັງຕາມຕົວອັກສອນ ແລະ ຜ່າຍຈົດວິນຍານ)
ສອດຄ່ອງກັນໃນຖານະເປັນການປະຕິວັດທີ່ປະຕິເສດການປົກຄອງທາງລັດຂອງພວກ Seleucids ແລະ
ກະສັດທັງຫຼາຍຂອງຢູໂຣບ, ພ້ອມທັງການປົກຄອງທາງສາສະໜາຂອງກຣີກ ແລະ ໂຣມ.
ໃນພະຍານຫຼັກຖານທາງປະຫວັດສາດທັງສອງ, ກຣີກ ແລະ ໂຣມ ເປັນຕົວແທນຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ.

ເສັ້ນສາຍຂອງພວກມັກຄາເບຍຖືກນຳສະເໜີໃນຂໍ້ທີຊາວສາມ,
ແຕ່ມັນເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດທີ່ເລີ່ມຕົ້ນ 33 ປີຫຼັງຈາກ Panium ໃນຂໍ້ທີສິບຫ້າ, ແລະກ່ອນໜ້າ
Pompey ໃນຂໍ້ທີສິບຫົກພຽງເລັກນ້ອຍເກີນກວ່າໜຶ່ງຮ້ອຍປີ.
ເສັ້ນສາຍນັ້ນສິ້ນສຸດລົງທີ່ການພິພາກສາຂອງໄມ້ກ້າງແຂນ, ຊຶ່ງເປັນການພິພາກສາທີ່ຂະຫຍາຍຕໍ່ໄປຈົນເຖິງ
ຄ.ສ. 70,
ເຖິງແມ່ນວ່າຊ່ວງເວລາແຫ່ງການພິພາກສານັ້ນຖືກລະບຸໄວ້ຢ່າງງ່າຍດາຍວ່າເປັນພຽງໄມ້ກ້າງແຂນໃນຂໍ້ທີຊາວສອງ.
ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ເສັ້ນສາຍຂອງພວກມັກຄາເບຍ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນດິນແດນອັນຮຸ່ງໂລດຕັ້ງແຕ່ 1776,
ຕໍ່ມາແມ່ນ 1798 ກັບລາຊະວົງ Hasmonian ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນລາຊະວົງ Herodian ຈົນເຖິງໄມ້ກ້າງແຂນ ແລະ
ຄ.ສ. 70, ສິ້ນສຸດລົງໃນຂໍ້ທີຊາວສອງ ແລະມັນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຊາວສອງບີຈາກ 1776 ຈົນເຖິງ 1798.
ຊາວສອງບີຈາກ 1776 ຫາ 1798 ຍັງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງຊາວສອງບີຈາກ 9/11 ຈົນເຖິງ 2023
ອີກດ້ວຍ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ເປັນຊາວສອງວັນໃນດານເຮືອນບົດ 10.
ເສັ້ນສາຍຂອງພວກມັກຄາເບຍເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍ "ຊາວສອງ."

ຜູ້ປົກຄອງໂຣມັນສີຄົນ

ຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ກົງໄປສູ່ຊາວສອງໄດ້ລະບຸຜູ້ປົກຄອງໂຮມັນສອງໂດຍກົງ
ແລະເປັນຕົວແທນຂອງອົກເສັນໜຶ່ງພາຍໃນຂໍ້ພະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນ.
ເສັ້ນຂອງມັກຄາເບອັນໄດ້ຖືກຈັດວາງໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມຫຼັກການ “ທຳຊ້ຳແລະຂະຫຍາຍ,”
ແລະເສັ້ນຂອງໂຮມໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍກົງໃນຂໍ້ພະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນ. ບອມເບ
ໄດ້ພິຈາລະນາສອງສິ່ງກົດຂວາງທຳອິດໃນຈຳນວນສາມສົ່ງ,
ໃນຂະນະທີ່ໂຮມໄດ້ຂຶ້ນສູ່ບັນລັງໃນຖານະອານາຈັກທີ່ສືບຕໍ່ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພະຄຳພີທີ່ຍຸດທະການອັກຕຽມ
ໃນປີ 31 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຖັດຈາກເຂົ້າມາແມ່ນ ຈູລຽສ ຊີຊາ, ອອກັສຕັສ ຊີຊາ ແລະ ຕີເບຣຽສ ຊີຊາ.
ບອມເບເປັນນາຍພົນ, ແລະສັນຍາລັກສາມອັນສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າດ້ວຍກັນໃນຖານະຈັກກະພັດ.

ຜູ້ປົກຄອງຄົນສຸດທ້າຍໃນສົງຄາມນັ້ນຕາຍຢູ່ໃນຂໍ້ທີ່ຊາວສອງ ບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຖືກຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງນຳຜູ້ປົກຄອງຄົນສຸດທ້າຍໃນສົງຄາມຂອງໂຮມ ກັບໄປຫາກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ກົງ.
ເມື່ອພວກເຮົາເຮັດເຊັ່ນນີ້ ບອມເບ ຈະເປັນຕົວແທນຂອງຫຼັກໝາຍທຳອິດໃນສົງຄາມ, ໂດຍທີ່ຫຼັກໝາຍທີ່ສືບຕໍ່ແລະສຸດທ້າຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ກົງ.
ຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ກົງຈະຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ ທີເບຣຣັສ ຊີຊາ, ແລະ
ຍຸດທະການທີ່ພານອີ່ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ກົງຈະຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ ອອກັສຕັສ ຊີຊາ,
ຍຸດທະການທີ່ອາເຟຍໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ກົງຈະເປັນ ຈູເລຍສ ຊີຊາ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງກຳນົດໃຫ້ ນາຍພົນ ບອມເບ ເປັນຂໍ້ທີ່ສືບ
ແລະ 1989.

ນີ້ຊັບອີກວ່າ “ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້” ຂອງຂໍ້ທີ່ສືບໃນດານເອີນບົດທີ່ສືບເອັດ,
ຄືປະຫວັດສາດຕັ້ງແຕ່ການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊເວຍດໃນປີ 1989
ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ, ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສາມແນວຄຳພະຍາກອນທີ່ພົບໄດ້ໃນປະຫວັດ
ສາດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂໍ້ທີ່ສືບຫາຊ້າວສາມ. ພວກແມັກຄາບີ, ບັນດາຜູ້ປົກຄອງໂຮມັນ ແລະ
ສາມຍຸດທະການຂອງອຳນາດຕົວແທນຂອງໂຮມ.

ນີ້ແມ່ນຄັ້ງທີສາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາຫາທ່ານ.

ທຸກຖ້ອຍຄຳຈະຕັ້ງໝັ້ນຂຶ້ນໄດ້ກັບຄວາມບາກຂອງພະຍານສອງຄົນ ຫຼືສາມຄົນ. 2 ໂກຣິນໂທ 13:1

ສາມສົງຄາມຕົວແທນ

ຂໍ້ທີ່ສືບເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການສູ້ສຸດຂອງສົງຄາມຊີເຣຍຄັ້ງທີສອງ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນແຕ່ປີ 219 ຫາ 217
ກ່ອນຄຣິດການ ເມື່ອ Antiochus III Magnus (the Great)
ໄດ້ຮ່ວມຮ່ວມກຳລັງອົກຄັ້ງເພື່ອຕຽມການສຳລັບສົງຄາມໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ ຊຶ່ງແມ່ນຍຸດທະການທີ່ Raphia
ອັນຈະຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Julius Caesar. ຂໍ້ທີ່ສືບຊັບອີກການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊເວຍດໃນປີ 1989
ຕາມທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຂໍ້ທີ່ສືບ ແລະ Pompey ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດນັ້ນ.
ຂໍ້ທີ່ສືບເປັນຕົວແທນຂອງການພິຈາລະນາແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດຂອງ Judah
ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແຕ່ Pompey ກໍສອດຄ່ອງກັບປີ
1989 ດ້ວຍ ແລະໃນປີ 1989 ໂຮມສະໄໝໃໝ່ໄດ້ພິຈາລະນາປະສົບທຳອິດຂອງນາງ ແຕ່ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ
ນາງກໍໄດ້ພິຈາລະນາໂປຣແຕຊຕັ້ງອາເມຣິກາທາງຈົດວິນຍານພ້ອມກັນ ເມື່ອນາງໄດ້ລ້ວງ Ronald Reagan
ໃຫ້ເຂົ້າໄປສ້າງພັນທະມິດລັບກັບແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ.
ການຮ່ວມພັນທະມິດກັບແມ່ຍິງໄສເພນີແຫ່ງໂຮມໂດຍກະສັດອົງໜຶ່ງ
ເປັນຕົວແທນຂອງການຫລົ້ນຊຸ້ມຢ່າຍວິນຍານ.

ປີ 1989 ແມ່ນຈຸດທີ່ຍິ່ງໄສເພນີແຫ່ງໂຮມເລີ່ມອອກມາຈາກຈັດສົບປີຂອງນາງ
ເພື່ອໄປກະທຳການຫລົ້ນຊຸ້ມກັບບັນດາກະສັດທັງປວງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ກະສັດອົງທຳອິດຄືສະຫະລັດໃນປີ
1989, ເພາະວ່າສະຫະລັດກໍຖືກເປັນພາບແທນໂດຍອາຫັບດ້ວຍ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົມລົດກັບນາງເຢເຊເບນ,

ຜູ້ຊົງເປັນຍິງໃສ່ເພນີແຫ່ງເມືອງໄທເຣ ໃນເອຊາຢາ ບົດ 23.

ແລະໃນວັນນັ້ນຈະເປັນໄປວ່າ ເມືອງໄທເຣຈະຖືກລົ້ມໄປເຈັດສິບປີຕາມຈຳນວນວັນແຫ່ງກະສັດອົງໜຶ່ງ;
ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດເຈັດສິບປີແລ້ວ ເມືອງໄທເຣຈະຂັບຮ້ອງເໝືອນດັ່ງຍິງໃສ່ເພນີ. ຈົ່ງເອົາພົນໄປ
ແລະເດີນອອກເມືອງ ໃຫ້ ຍິງໃສ່ເພນີຜູ້ທີ່ຖືກລົ້ມແລ້ວ; ຈົ່ງບັນເລງທຳນອງອັນຫວານ ຈົ່ງຮ້ອງເພງຫຼາຍເພງ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຖືກລະນຶກເຖິງອີກ. ແລະຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດເຈັດສິບປີແລ້ວ ຈະເປັນໄປວ່າ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເສັດມາຢູ່ມຢາມເມືອງໄທເຣ, ແລະນາງຈະກັບໄປຫາຄຳຈ້າງຂອງນາງ
ແລະຈະກະທຳການຜົດປະເດນກັບອານາຈັກທັງຫຼາຍໃນໂລກ ທີ່ຍິ່ງເທິງພື້ນຟື້ໂລກ. ເອຊາຢາ 23:15–17.

ແມ່ຍິງໃສ່ເພນີນັ້ນຖືກຫຼົງລົ້ມໄປໃນ “ເວລາແຫ່ງປາຍທາງ” ໃນປີ1798
ເມື່ອນາງໄດ້ຮັບບາດແຜສາຫັດຖືງຕາຍຂອງນາງ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຂໍ້ສັບຂອງດານເຮນບົດ 11.
ໃນ “ເວລາແຫ່ງປາຍທາງ” ໃນປີ1989
ນາງເລີ້ມຕົ້ນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຮັກສາບາດແຜສາຫັດຖືງຕາຍຂອງນາງ ໂດຍການກະທຳການຜົດປະເດນກັບ
ອານາຈັກທີ່ຈະເປັນອານາຈັກທີ່ອັດທິບັງຄັບໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງນາງ.
ອານາຈັກນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອາຫັບ ແລະໂດຍຝຣັ່ງ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ສະຖາປະນາຕາຕ່າງໆສັນຕະປາປາໃຫ້ຂຶ້ນນັ້ງເທິງບັນລັງແຫ່ງໂລກໃນປີ538
ແລະເປັນອານາຈັກຊັ້ນນຳທີ່ສຸດໃນການສະໜັບສະໜູນການລຸກຂຶ້ນຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ “ບຸດຫົວປີຂອງຄຣິສຕະຈັກຄາທອລິກ,” ພ້ອມທັງ
“ບຸດສາວຄົນໂຕຂອງຄຣິສຕະຈັກຄາທອລິກ.” ຝຣັ່ງ ແລະ ອາຫັບ
ທັງສອງເປັນພະຍານຍືນຍົນເຖິງບົດບາດຂອງສະຫະລັດ ຕັ້ງແຕ່ປີ1989 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ໃນອີສາຍາ ບົດທີ23, ຍິງແພດແຫ່ງເມືອງໄທເຣ, ຜູ້ຊົງກໍ່ເປັນຍິງແພດໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ17 ດ້ວຍ,
ຜູ້ທີ່ມີຄຳວ່າ “ບາບໂລນ ມະຫານະຄອນ” ຊຽນຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງນາງ. ມັນຖືກ “ລົ້ມ”
ສຳລັບປະຫວັດສາດຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ເລີ້ມຕົ້ນໃນປີ1798,
ເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາປາໄດ້ຍຸດເປັນອານາຈັກທີ່ຫ້າແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ,
ຄຣິສຕຣ້າຍຈາກທະເລໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ13.
ແລ້ວສະຫະລັດອາເມຣິກາຈຶ່ງເລີ້ມບົດບາດຂອງຕົນເປັນອານາຈັກທີ່ຫ້າແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ
ໃນຖານະສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ13. ໃນທີ່ສຸດ
ສະຫະລັດອາເມຣິກາກາຍເປັນກະສັດອົງປະທານເໝືອນບັນດາກະສັດສິບອົງໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ17.
ປະຫວັດສາດເຊິ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງໄລຍະເວລາ “ເຈັດສິບປີ,” ຄື “ວັນເວລາແຫ່ງກະສັດອົງດຽວ” ນັ້ນ,
ເປັນຕົວແທນເຖິງເຈັດສິບປີທີ່ບາບໂລນໄດ້ປົກຄອງໃນຖານະອານາຈັກທີ່ອັດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.
ສິ່ງນີ້ເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງສະຫະລັດອາເມຣິການັບແຕ່ປີ1798 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ບ່ອນທີ່ເສັ້ນພາຍນອກຂອງປະຫວັດສາດອາເມຣິກາຖືກແທນໂດຍເຂົ້າຮົບໂລກຄັ້ງທີໜຶ່ງ
ແລະເສັ້ນພາຍໃນຖືກແທນໂດຍເຂົ້າໄປຮເຕສແຕນ. ເຂົ້າທັງສອງນັ້ນ
ເປັນຕົວແທນແກ່ຫົວໃຈຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ທີ່ຈັດໃຫ້ມີການແຍກອອກລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງລັດ
ແລະການປົກຄອງຂອງສາສະໜາ, ແລະເປັນຫົວຂໍ້ດ້ວຍອະນາຄົດຂອງອາເມຣິກາ.

ໄດ້ມີການກຳນົດໄວ້ເຈັດສິບປີສຳລັບໄສ່ເພນີແຫ່ງເມືອງໄທເຣໃຫ້ຖືກຫຼົງລົ້ມ,
ແລ້ວນັບແຕ່ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປີ1989 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ນາງເລີ້ມຮ້ອງເພງ.
ນາງໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍພັນທະມິດອັນລັບງ ເມື່ອນາງໄດ້ຍຶດເອົາສາສະໜາຂອງອາເມຣິກາໄປຮເຕສແຕນ
ແລະໄດ້ໃຊ້ຄຳສັ່ງທາງການເມືອງຂອງກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ ດ້ວຍການລົ້ມສະຫຼາຍຂອງສະຫະພາບໄຊວຽດ.
ໄລຍະເວລາເຈັດສິບປີໜຶ່ງ ທີ່ສິ້ນສຸດລົງໃນປະຫວັດສາດໜຶ່ງ ທີ່ Antiochus the Great
ກຳລັງຍືນຢູ່ກາງໄລຍະເວລາສິບເຈັດປີ ຊຶ່ງຖືກແບ່ງເປັນສິບ ແລະ ເຈັດ, ຊຶ່ງເມື່ອນຳມາຄູນກັນແລ້ວເທົ່າກັບ
“ເຈັດສິບ.” ໃນຕອນເລີ້ມຕົ້ນຂອງສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີພາຍນອກ ທີ່ສິ້ນສຸດລົງລະຫວ່າງ Raphia ແລະ Panium

ຄຳພະຍາກອນເວລາພາຍໃນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີລົງຕົ້ນຂຶ້ນ
ໂດຍມີຈັດສົບອາທິດຖືກກຳນົດໄວ້ເໝືອນຊາດຂອງດານເຮອນ. ເມື່ອສົ້ນສຸດເຈັດສົບອາທິດນັ້ນ, ໃນປີຄ.ສ. 34
ອີສຣາເອນໂບຮານໄດ້ຖືກຍຳຮ້າງຈາກພຣະເຈົ້າຢ່າງຖາວອນ
ໃນຖານະເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາທຳພິຣະອົງລືອກ, ແລະໃນເວລານັ້ນ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ການອະພິເສກກັບເຈົ້າສາວຄຣິດສະຕຽນຂອງພຣະອົງ
ແລະໃນເວລານັ້ນກໍ່ຊົງຍືນພຣະຫັດອອກໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ.

ໃນປີ 207 ກ່ອນ ຄ.ສ. Antiochus ຍືນຢູ່ກາງ “ເຈັດສົບ,”
ຊຶ່ງບົ່ງຊີ້ຖືກການສົ້ນສຸດສະຖານະຂອງຊາດທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານແຫ່ງອານາຈັກຂອງລາວ ໃນຖານະ
“ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ” ທຳພິຣະອົງໄດ້ລືອກເພື່ອຍົກຕັ້ງອີສຣາເອນສະໄໝໃໝ່.
ການສົ້ນສຸດຂອງສະຫະລັດໃນຖານະອານາຈັກທີ່ຫົກ ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຄືການສົ້ນສຸດ
“ເຈັດສົບ” ຂອງ Isaiah. ເສັ້ນເວລາສອງຮ້ອຍຫ້າສົບປີຂອງ Antiochus
ກໍ່ລົງບົ່ງຊີ້ຖືກການບົດໂອກາດແຫ່ງການກະລຸນາສຳລັບເຂົ້າສັດຜ່າຍ Republican ຂອງສະຫະລັດ
ກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ສົບຫົກ. ສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ
ທີ່ສົ້ນສຸດເມື່ອການພິພາກສາລົງຕົ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844
ເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງເວລາທີ່ການພິພາກສາຈະສົ້ນສຸດລົງໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ສອງພັນສາມຮ້ອຍປີລົງຕົ້ນດ້ວຍເຈັດສົບອາທິດ ຊຶ່ງບົ່ງຊີ້ຖືກການສົ້ນສຸດຂອງອີສຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນ
ໃນຖານະເປັນຊົນຊາດທຳພິຣະເຈົ້າລືອກ. ການສົ້ນສຸດຂອງຊ່ວງເວລາລວມສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ
ສຳເລັດລົງດ້ວຍການທີ່ຂະບວນການ Protestant ສົ້ນສຸດລົງ ເມື່ອຂະບວນການ advent
ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ເມື່ອປະຕູຫຼີ້ນໃນປີ 1844 ຖືກເຮັດຊ້ຳອີກຄັ້ງ ປະຕູຕ່າງໆ
ຈະປິດລົງເໝືອດເຂົ້າສັດຜ່າຍ Republican, ເຂົ້າສັດຜ່າຍ Protestant, ແລະສັດຮ້າຍທາງການບໍ່ກ່ອນ.

ສຳລັບອານຕ໌ໂອຄັສທີ່ຈະຍືນຢູ່ລະຫວ່າງໄລຍະເວລາຂອງສົບແລະເຈັດ
ກໍ່ຄືການຍືນຢູ່ໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງລາວ;
ເວລາແຫ່ງການທົດລອງບົດລົງສຳລັບລັດຖະບານແຫ່ງສະຫະລັດອາເມລິກາ ຊຶ່ງເປັນສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ
ໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ແຕ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງເຂົາຂອງເຂົາແຫ່ງເຂົາສາທາລະນະລັດບົດລົງກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ພຣະເຢຊູຕັດແກ່ລາວວ່າ, “ເຮົາບໍ່ໄດ້ບໍ່ອກເຈົ້າວ່າ ເຖິງເຈັດເທື່ອ; ແຕ່ວ່າ ເຖິງເຈັດສົບເທົ່າເຈັດ.” ມັດທາຍ
18:22.

ສຳນວນ “ເຈັດສົບເທົ່າເຈັດ”
ເປັນບ່ອນດຽວໃນພຣະຄຳພິທີວິເລກຖືກສະແດງອອກໃນຮູບແບບທະວີຄຸນເຊັ່ນນີ້. “ເຈັດສົບເທົ່າເຈັດ” ຄື
ສື່ອ້ອຍເກົ່າສົບປີທີ່ໄດ້ຖືກ “ກຳນົດໄວ້” ສຳລັບປະຊາຊົນຂອງດານເຮອນ.
ມັນຄືເຈັດສົບອາທິດທີ່ລົງຕົ້ນສອງພັນສາມຮ້ອຍ ແລະ
ໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງສອງຮ້ອຍຫ້າສົບປີຈາກຈຸດເລີ່ມຕົ້ນອັນດຽວກັນ
ອານຕ໌ໂອຄັດຈົ່ງມາເຖິງທ່າມກາງຂອງສົບແລະເຈັດ. ທີ່ນັ້ນ
ອານຕ໌ໂອຄັດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຈົ່ງເຂົ້າຍືນຢູ່ນຈຸດຍືນຂອງຕົນໃນການກະທຳສຸດທ້າຍແຫ່ງເລື່ອງລາວຂອງເຂົາ
ໃນບົດລະຄອນອັນສັກສິດແຫ່ງການໄຕ້ແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ປະຕູທີ່ຖືກປິດໃນປີ 1844 ເປັນຕົວແທນຂອງປະຕູທີ່ຖືກປິດຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ແລະກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ສົບຫົກ ມີຊ່ວງເວລາເຈັດປີໜຶ່ງລົງຕົ້ນຂຶ້ນ ໂດຍ Antiochus
ເປັນຜູ້ໝາຍບອກຈຸດສົ້ນສຸດຂອງອານາຈັກຂອງລາວ,
ແລ້ວອານາຈັກຂອງລາວກໍ່ສົ້ນສຸດລົງໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງເຈັດປີນັ້ນ.

ຊ່ວງເວລາເຈັດປີນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ, ແລະຊ່ວງເວລານັ້ນເລີ່ມຕົ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດຄັ້ງທຳອິດຂອງປີ 321. ກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດຄັ້ງທຳອິດ, ຊົງເປັນແບບຢ່າງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດສຸດທ້າຍ, ມີຊ່ວງເວລາສິບປີໜຶ່ງທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍດຳລັດ. ໃນ "edict" ຂອງປີ 313 ການທົດສອບທຶກເປັນຕົວແທນໂດຍສິບປີໃດໜຶ່ງ, ຈາກນັ້ນ Antiochus ໄດ້ອອກກົດໝາຍວັນອາທິດຄັ້ງທຳອິດ ແລະເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງເຂົາແຫ່ງ Republican horn ກ່ຽນສຸດລົງ. ໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງເຈັດປີ, Panium ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດໄດ້ມາເຖິງ, ກ່ອນໃຫ້ເກີດການແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຕາເວັນອອກແລະຕາເວັນຕົກໃນປີ 330.

ບອມເປຍ໌

ບອມເປ ໄດ້ຟຣີດແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດໃນຂັ້ນສູງ, ແຕ່ພາຍໃນຊ່ວງສອງປີຈາກ 65 ຫາ 63 ກ່ອນ ຄ.ສ., ບອມເປ, ໃນການສຳເລັດຕາມດານຕອນ 8 ແລະຂໍ້ 9, ໄດ້ຟຣີດ "ທິດຕາເວັນອອກ" ແລະ "ແຜ່ນດິນ [ອັນຮຸ່ງໂລດ]," ອັນເປັນແບບຢ່າງຂອງການຟຣີດສອງຊັ້ນໃນຂັ້ນສູງ ແລະ ປີ 1989.

ອຸປະສັກທຶກສາມສຳລັບໂຮມນອກສາສະໜາຈະຖືກດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດໂດຍ ອາວກັສຕັສ ຊີຊາ ຜູ້ຊົງເປັນທຣີຊັກໃນການຈັດຕັ້ງສາມພັນທະມົດໂຮມນຳຢ່າງເປັນທາງການຄັ້ງທຳອິດ ອັນເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະພັນສາມຝ່າຍຢ່າງເປັນທາງການຄັ້ງທຳອິດໃນໂຮມ. ຢູໂທກຶກໝາຍທຶກສາມຂອງບັນດາຜູ້ນຳໂຮມນັ້ນ ສະຫະພັນສາມຝ່າຍໄດ້ຖືກກຳນົດໝາຍຢ່າງເປັນທາງການໃນປະຫວັດສາດໂຮມນັ້ນ. ຢູໂທກຶກໝາຍວັນອາທິດໃນຂັ້ນສູງສູງກັນ ສະຫະພັນສາມຝ່າຍຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ, ແລະສາດສະດາບອມ ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ, ແລ້ວນັກແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍກໍຖືກຕັ້ງກັບໄປໄວ້ໃນບ່ອນຂອງນາງໃນຊີວິດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໄວ້ໂດຍ ເຊກາຣີຍາ.

ອອກກັສຕັສ ຊີຊາ ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາມປະສານລັດໂຮມນຳຢ່າງເປັນທາງການຂຶ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ແຕ່ນັກປະຫວັດສາດຮຽກມັນວ່າ ສາມປະສານຄັ້ງທີສອງ, ເພາະວ່າ ຢູໂທກຶກ ຊີຊາ ກໍໄດ້ຈັດຕັ້ງສາມປະສານຂຶ້ນຄືນກັນ, ແຕ່ມັນບໍ່ແມ່ນສາມປະສານຢ່າງເປັນທາງການຂອງລັດຖະບານໂຮມນັ້ນ. ຄວາມສຳພັນຂອງ ຢູໂທກຶກ ແລະ ອອກກັສຕັສ ຊີຊາ ໃນຖານະເປັນສັນລັກຂອງສະຫະພັນສາມປະການຂອງພະຍານາກ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນບອມ ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄມ່ຊ້ານ, ຖືກແບບຢ່າງໄວ້ໂດຍ ຢູໂທກຶກ ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການເຜືອບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວັນອາທິດ ແລະໂດຍ ອອກກັສຕັສ ໃນຕອນສົ້ນສຸດ. ຄວາມສຳພັນໃນທາງຄຳພະຍາກອນນີ້ຍັງຖືກສະແດງອອກໂດຍການລ້ອມຕີຂອງ ເຊສຕີອີສ ໃນປີ 67, ຊົງຕ່ຳຈາກນັ້ນກໍມີການລ້ອມຕີຂອງ ຕີຕຸສ ຕາມມາ. ຢູໂທກຶກ ຄື ເຊສຕີອີສ ແລະ ອອກກັສຕັສ ຄື ຕີຕຸສ. ຢູໂທກຶກ ແລະ ອອກກັສຕັສ ເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະພັນສາມປະການ ແລະ ເຊສຕີອີສ ແລະ ຕີຕຸສ ເປັນຕົວແທນຂອງການລ້ອມຕີ.

ໄລຍະເວລາທີ່ຂະບວນການເຜືອອອກກົດໝາຍວັນອາທິດເລີ່ມຕົ້ນໃນຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນໃນປີ 313 ຄືຢູໂທກຶກຮະລາຊະດຳລັດແຫ່ງມີລານ. ຕໍ່ມາໃນປີ 321 ອັນເປັນຈຸດກາງຂອງໄລຍະເວລາສິບເຈັດປີນັ້ນ, ກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໄດ້ມາເຖິງ.

ຂັ້ນຕອນທຶກສາມຂອງການແບ່ງອານາຈັກອອກເປັນຕາເວັນອອກແລະຕາເວັນຕົກ, ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງການແບ່ງໃນສະຫະລັດລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຮັບ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ຫຼື ຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນໃນປີ 330.

ມີລຳດັບຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດຫຼາຍສະບັບທີ່ນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະປີ 321 ເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດ, ຊົງນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດສຸດທ້າຍຂອງປີ 330.

ບໍ່ເໝືອນກັບສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີຂອງ Antiochus, ສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີຂອງ Nero ຊີບອກເຖິງຊ່ວງເວລາແປດປີ, ຈຸດກາງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ຈາກນັ້ນເກົ່າປີ. ຕາມຫຼັກ "ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ" Antiochus ແລະ Nero ຊີບອກສອງຊ່ວງເວລາທີ່ຖືກແທນດ້ວຍສາມ waymarks. ໃນທັງສອງເສັ້ນ waymarks ທຳອິດ ແລະ waymarks ສຸດທ້າຍແມ່ນຢ່າງດຽວກັນ, ຄື ພະລາຊະກິດໃນຕອນຕົ້ນທີ່ຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍການແຕ່ງງານທີ່ຈົບລົງດ້ວຍການຢ່າຮ້າງ, ແລະ ການສູ້ຮົບລະຫວ່າງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ ແລະ ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຕອນສິ້ນສຸດ. ກົດໝາຍວັນອາທິດຄັ້ງທຳອິດຂອງປີ 321 ຢູ່ທ່າມກາງ ຈຳເປັນຕ້ອງແມ່ນບ່ອນທີ່ Antiochus ກຳລັງຢືນຢູ່, ລາວກຳລັງຢືນຢູ່ທີ່ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຂະບວນການທົດສອບທີ່ຖືກແທນດ້ວຍສິບປີ, ແລະ ຂະບວນການທົດສອບນັ້ນສະແດງໃຫ້ Antiochus ເປັນຄົນທີ່ແປດ ຜູ້ຊົງອອກມາຈາກເຈດີ ໃນຂະນະທີ່ລາວສ້າງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ ຜູ້ຊົງເປັນຄົນທີ່ແປດອັນອອກມາຈາກເຈດີ. ໃນເວລາດຽວກັນ ໜຶ່ງແສນສີ່ຫຼ່ຽມສີ່ພັນຄົນກຳລັງຂະບວນການທົດສອບ ແລະ ປຸງຮູບຈາກຄຣິດຈັກ Laodicean ລຳດັບທີ່ເຈດີ ໄປສູ່ຄຣິດຈັກລຳດັບທີ່ແປດ ແລະ Philadelphian.

ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດຄັ້ງທຳອິດ ການສ້າງຕັ້ງຮູບຈຳລອງນັ້ນເລີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນພຣະນິມິດ ບົດ 13 ຂໍ້ 11, ຂໍ້ພຣະຄຳພີບົ່ງບູບທຽບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສະຫະລັດໃນຖານະລູກແກະ ກັບຈຸດຈົບຂອງມັນໃນຖານະມັງກອນ. ເລກ 13 ເປັນສັນຍາລັກຂອງການກະບົດ, ແລະ ສັນຍາລັກຂອງການກະບົດໃນບໍລິບົດຂອງຂໍ້ 11, ແລະ ໃນການທີ່ສະຫະລັດເວົ້າດັ່ງມັງກອນ ຄືເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ; ໃນຂະນະທີ່ ສັນຍາລັກຂອງຜູ້ທີ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືເລກ 11. ພຣະນິມິດ 13:11 ຊີບອກເຖິງການແຍກອອກລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ຫຼືຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ ເມື່ອສະຫະລັດເວົ້າດັ່ງມັງກອນ.

ເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງຮູບສັດຮ້າຍມີເຄື່ອງໝາຍຈຳເພາະທີ່ບົ່ງຊີ້ການມາເຖິງຂອງມັນ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຍັງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຖິງຈຸດຈົບຂອງມັນອີກດ້ວຍ. ຕັ້ງແຕ່ໃນອາຈິນເຖິງພິທີສຽງແກ ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ; ພຣະອົງຊົງປະກາດເວລາແຫ່ງການທົດສອບລ່ວງໜ້າກ່ອນທີ່ມັນຈະມາເຖິງສະເໝີ. ຄຳປະກາດຂອງພຣະອົງພົບໄດ້ໃນພຣະວັດຈະນະພະຍາກອນຂອງພຣະອົງ. ແອັດເວນຕິສສ່ວນໃຫຍ່ (ຂໍ້ພຣະເຈົ້າກຳລັງສັນນິດານ) ບໍ່ຮູ້ວ່າ ໃນການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັ່ມນັ້ນມີການລ້ອມເມືອງສອງຄັ້ງ, ຫຼືວ່າວັນແຫ່ງການທຳລາຍຄັ້ງສຸດທ້າຍນັ້ນເປັນວັນດຽວກັນຂອງປີກັບວັນທີ່ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ທຳລາຍເຢຣູຊາເລັ່ມແລະພຣະວິຫານເປັນຄັ້ງທຳອິດ—ເວລາອັນຟາ. ພວກເຂົາອາດບໍ່ຮູ້ອີກດ້ວຍວ່າ ການລ້ອມເມືອງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນສະຫຼອງອັນສັກສິດ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນສະຫຼອງອັນສັກສິດ, ຫຼືວ່າໄລຍະເວລາຂອງການລ້ອມເມືອງນັ້ນແມ່ນສາມປີເຄື່ອງ. ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຂໍ້ເທັດຈິງເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍເບິ່ງເໝືອນວ່າເປັນໄປໄດ້ນ້ອຍທີ່ພວກເຂົາຈະເຫັນວ່າ Julius Caesar ເປັນຜູ້ບົ່ງຊີ້ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງຮູບສັດຮ້າຍໃນຮູບການສຳແດງທີ່ສົມບູນທີ່ສຸດຂອງມັນ. ໂດຍຄຳວ່າ "ຮູບການສຳແດງທີ່ສົມບູນ" ນັ້ນ ຂໍ້ພຣະເຈົ້າໝາຍເຖິງການສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງມັນ.

ໄລຍະເວລາດຽວກັນນັ້ນໄດ້ຖືກນຳສະແດງຈາກປີ 1888 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະ ຈາກນັ້ນອີກຄັ້ງໜຶ່ງຈາກ 9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແຕ່ການສຳເລັດອັນສົມບູນຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບການສະຖາປະນາຮູບເຄົາລົບຂອງສັດຮ້າຍ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໂດຍ Constantine the Great ໃນໄລຍະປີ 313 ຈົນເຖິງ 330, ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນສະໄໝປະທານາທິບໍດີຂອງປະທານາທິບໍດີຄົນທີ່ແປດນັບແຕ່ເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບໃນປີ 1989.

ນັບແຕ່ກົດໝາຍວັນອາທິດຄັ້ງທຳອິດ ໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດສອບກ່ຽວກັບວັນຊະບາໂຕແລະວັນອາທິດຈະຄ່ອຍໆເປີດເຜີຍຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຖືກແທນນ້ອຍໂດຍເຈດີປີຂອງ Antiochus. ເສັ້ນເວລາເຈດີປີຂອງ Antiochus ຄຸນດ້ວຍເສັ້ນເວລາເກົ່າປີຂອງ Nero ເທົ່າກັບຫົກສິບສາມ, ແລະ ໃນປີ 63 BC Pompey

ໄດ້ພິຈາລະນາແຜນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນໃນຂໍ້ສັບສົນຂອງ Daniel ບົດທີສິບເອັດ ສຳເລັດລົງ.
ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ

ກະສັດເກຣັກຈະຍອມຮັບສະຫະລັດອາເມລິກາເປັນກະສັດເອກໃນບັນດາກະສັດສິບອົງ
ຜູ້ຊົງເຫັນພ້ອມກັນທີ່ຈະມອບອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກໂສເຟນແຕ່ງ Tyre
ຜູ້ຊົງຕຸ້ມາຈະໄປກະທຳການລ່ວງປະເວນກັບບັນດາກະສັດທັງສິບແຕ່ງໂລກ.

ໃນຄວາມສອດຄ່ອງກັບໂຄງສ້າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງອຸປະມາເລື່ອງຍົງພົມມະຈັນສິບຄົນ,
ການສົມລົດຂອງສັດຮ້າຍແລະຜູ້ພະຍາກອນບອມໄດ້ສຳເລັດລົງໃນປີ 1989, ແຕ່ທຸກກົດໝາຍວັນອາທິດ
ການສົມລົດນັ້ນຈຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ສົມບູນ. ປະຫວັດສາດໜຶ່ງທີ່ເປັນແບບແຜນພຣັກທອນຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນ ຄື
ໄລຍະເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຄົນທີ່ມີຊີວິດ ຊຶ່ງໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນປີ 2001, ໃນວັນ 9/11.
ຕັ້ງແຕ່ຈຸດນັ້ນຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຄືໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດສອບຮູບຂອງສັດຮ້າຍ,
ຊຶ່ງເປັນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນດ້ວຍ,
ການພິພາກສາຖືກດຳເນີນເຫນືອປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະເຫນືອແຜ່ນດິນທີ່ພົວກະເຂົາໄດ້ອ້າໄສຢູ່
ໃນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ໃນໄລຍະເວລານັ້ນ
ຄຣິສຕະຈັກເຊເວັນທ໌-ເດ ແອດເວັນຕິສ ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍຖືກພິພາກສາ,
ແລະຕໍ່ມາຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນຍົງພົມມະຈັນກໍຖືກພິພາກສາ. ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຝັ່ງໂປຣແຕສຕັງຈຶ່ງຖືກພິພາກສາ,
ແລະມັນຖືກພິພາກສາໃນໄລຍະເວລາທີ່ທຳອິດ
ພັກດີໄມແຄຣຣ໌ດຂອງເຂົາຝັ່ງຮີໂບລິກັນໄດ້ຖືກພິພາກສາຈົນເຖິງປີ 2024,
ເມື່ອບັດນັກການພິພາກສາຂອງພວກຮີໂບລິກັນຂອງເຂົາຝັ່ງສາທາລະນະລັດກຳລັງເກີດຂຶ້ນ.
ລັດຖະບານຕາມລັດຖະທຳມະນູນແມ່ນສັດຮ້າຍທີ່ບັນທຸກເຂົ້າສອງເຂົ້ານັ້ນ
ແລະຖືກພິພາກສາທຸກກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ຈາກປີ 1989 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຮູບແບບ fractal ຈາກ 9/11
ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແຕ່ການສຳເລັດຢ່າງສົມບູນຂອງການຕັ້ງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ
ຢູ່ໃນປະທານາທິບໍດີຄົນທີ່ແປດຊົງອອກມາຈາກເຈັດ. ສິບເຈັດປີຂອງ Nero ເປັນ fractal
ຂອງປະຫວັດສາດຈາກ 9/11 ຫາກົດໝາຍວັນອາທິດ. ສິບເຈັດປີຂອງ Antiochus ກໍເຊັ່ນດຽວກັນ.
ການສົມຮົດຂອງ Reagan ແລະພັນທະມິດລັບ
ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສົມບູນດ້ວຍພັນທະມິດເບີດເຜື້ອໃນວາລະຂອງປະທານາທິບໍດີຄົນທີ່ແປດ.
ການສົມຮົດທຳອິດໃນບັນດາການສົມຮົດຂອງ alpha ແລະ omega ໄດ້ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍ Patriot
Act ໃນປີ 2001, ເມື່ອກົດໝາຍອັງກິດໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນກົດໝາຍໂຮມັນ. ການສົມຮົດຂອງ edict of Milan
ເປັນເຄື່ອງໝາຍການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສຳເລັດຢ່າງສົມບູນຂອງການຕັ້ງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ.
ໂຄງສ້າງຂອງມັນຕັ້ງຢູ່ເທິງໂຄງສ້າງຂອງການສົມຮົດຂອງສາວພົມຈັນສິບຄົນ,
ແລະເປັນຕົວແທນຂອງການສົມຮົດບອມທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການສົມຮົດທີ່ເທ້ຈົງ.

ໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງຮູບສັດຮ້າຍ ເປັນຕົວແທນຂອງ "ການທົດສອບ"
ທີ່ພົວກະເຮົາຕ້ອງຜ່ານກ່ອນທີ່ພົວກະເຮົາຈະ "ຖືກປະທັບຕາ." ເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກພິພາກສາກ່ອນ
ແລ້ວຈຶ່ງເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຜູ້ທີ່ຢືນອກເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກພິພາກສາ.
ໄລຍະແຫ່ງການພິພາກສາຂຶ້ນສຸດທ້າຍ ທັງໃນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຕໍ່ມາໃນຝຸງຊົນໃຫຍ່
ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດ. ຈະມີກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ
ຊຶ່ງຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສຳເລັດຢ່າງສົມບູນ ແລະເປັນຂັ້ນສຸດທ້າຍ
ຂອງໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບຂອງຮູບສັດຮ້າຍ ຊຶ່ງຕໍ່ຈາກນັ້ນຈະສິ້ນສຸດລົງທຸກກົດໝາຍວັນອາທິດ
ອັນເປັນການເຮັດໃຫ້ພຣະນິມົດ 13:11 ສຳເລັດບັນລຸ. ກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນ

ແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບສຸດທ້າຍໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງເຮືອງ.
ກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບສຸດທ້າຍໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງເຮືອງ ແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໃນໂລກ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງຮູບສັດຮ້າຍສຳລັບໂລກ.
ໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງໂລກ ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ
ໃນຂໍ້ສັບເອັດຂອງບົດທຶນສິບສາມ. ເມື່ອສະຫະລັດອາເມລິກາ "ເວົ້າ" ເຫມືອນມັງກອນ
ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້, ຂໍ້ສັບສອງ ແລະຂໍ້ຕັ້ງໄປໃນບົດນັ້ນ
ເປັນຕົວແທນໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງຮູບສັດຮ້າຍສຳລັບໂລກ.

ເພາະເຫດນີ້ຄຳພະຍາກອນສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີຂອງເນໂຣ
ຊິງສົນສຸດລົງດ້ວຍສິບເຈັດປີທີ່ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ພຣະລາຊະດຳລັດໃນປີ 313
ຕາມດ້ວຍກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໃນປີ 321
ແລະຈາກນັ້ນການແບ່ງອອກຂອງຕາເວັນອອກກັບຕາເວັນຕົກໃນປີ 330 ເປັນສົງສຳຄັນທີ່ຄວນເຫັນ.
ສາມຂັ້ນຕອນຂອງເນໂຣສາຍຂອງເນໂຣເກືອບກັບການຂົ່ມເຫັງ ໂດຍທີ່ເນໂຣເປັນສັນຍາລັກຂອງການຂົ່ມເຫັງ
ແລະໄລຍະເວລາ 250 ປີເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກເມືອງສະມາຊິກ ຊິງສົນສຸດລົງໃນປີ 313
ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງການປະນີປະນອມໄດ້ມາຮອດ. ຂັ້ນຕອນທີສາມໝາຍເຖິງການສົນສຸດຂອງອານາຈັກໜຶ່ງ
ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອນຳໄປໃຊ້ກັບສະຫະລັດ ມັນເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ແລະການຜ່ານຈາກອານາຈັກທີ່ຫົກໄປສູ່ອານາຈັກທີ່ເຈັດແລະທີ່ແປດ. ເມື່ອນຳໄປໃຊ້ກັບໂລກ
ຫຼັກໝາຍທີ່ສາມແມ່ນການປົດສົນລະຍະແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດ
ຊິງໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍການປົດສົນລະຍະແຫ່ງການທົດລອງສຳລັບສະຫະລັດ
ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄລຍະການທົດສອບຂອງໂລກ ກ່ຽວກັບຮູບສັດຮ້າຍ.

ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນວ່າ ອອກສັຕຕັສ ຊີຊາ, ຜູ້ທີ່ສາມໃນບັນດາຜູ້ປົກຄອງໂຣມັນສຳຄັນທີ່ນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ຊິງຖືກແທນຄວາມໂດຍກາງເຂນ, ຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ຊາວສອງ, ສາມາດເປັນຕົວແທນຂອງກາງເຂນໄດ້,
ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກເຂົາແລ້ວຈະເປັນ ຕົວໂຮງສ, ຜູ້ຊິງກໍເປັນຕົວແທນຂອງກາງເຂນເຊັ່ນກັນ.
ໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງຮູບສັດຮ້າຍ ເປັນການທົດສອບສອງຊັ້ນ ຊິງຂຶ້ນທຳອິດທີ່ທົດສອບແຜ່ນດິນ
ແລະຈາກນັ້ນທະເລ. ແຜ່ນດິນຄືສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະທະເລຄືໂລກ.

ການທົດສອບຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍກໍໃຫ້ເກີດການຊ້ຳທະວີຂອງໝາຍສຳຄັນ;
ບ່ອນທີ່ອາລະພາຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ສອງ ເປັນໂອເມກາຂອງຊ່ວງເວລາທຳອິດດ້ວຍ. ປີ 321
ເປັນກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ,
ແລະໃນສິບເຈັດປີທີ່ຊີບອກເວລາແຫ່ງການທົດສອບຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ, ປີ 321
ແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໃນສະຫະລັດ
ທີ່ນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໂອເມກາແຫ່ງເວລາທີ່ທົດສອບຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ.
ແຕ່ປີ 321 ກໍເປັນກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດສຳລັບໂລກເຊັ່ນກັນ, ດັ່ງນັ້ນປີ 321
ຈຶ່ງໝາຍເຖິງຈຸດກາງຂອງທັງການເລີ່ມຕົ້ນແລະການສົນສຸດຂອງເວລາທີ່ທົດສອບຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ. ປີ
313 ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະການເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນເປັນພຣະລາຊະການດີ,
ຊິງເປັນແບບຢ່າງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ສິບເຈັດປີຂອງເນໂຣຊີບອກຊ່ວງເວລາໜຶ່ງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ດທີ່ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຈົນເຖິງການປົດສົນແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດ.

ພຣະຣາຊການດີນັ້ນເປັນແບບຢ່າງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດຄັ້ງທຳອິດ
ຊິງນຳໄປສູ່ການປົດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາ. ໂບມເບ ໄດ້ຍຶດຢູດາໃນຂໍ້ສັບສອນ
ອັນເປັນແບບຢ່າງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະ ຈູເລຍສ ຊີຊາ ໄດ້ຈັດຕັ້ງໄຕຣອມວິເຣດຄັ້ງທຳອິດ,
ແມ່ນແມ່ນວ່າມັນເປັນພຽງສະຫະພັນສາມຝ່າຍທີ່ເປັນທາງການ
ແຕ່ນັກປະຫວັດສາດກໍຍັງຈັດໝາຍມັນວ່າເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ການເປັນແບບຢ່າງຂອງ ຈູເລຍສ ຊີຊາ

ຕ່າງສະພາພັນສາມຝ່າຍຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ເປັນແບບຢ່າງຂອງໄຕຣອມວິເຄດທິເປັນທາງການຂອງ
ອອກສຽດັສ ຊີຊາ ຊຶ່ງຖືກຕິດຕາມມາໂດຍ ຕີເບຣຍສ ໃນເວລາໄມກ້າງແຂນ.
ຜູ້ປົກຄອງໂຮມັນທັງສິບນັ້ນເປັນແບບຢ່າງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທັງສາມຂັ້ນຕອນໃນສົບເຈັດປີຂອງ ເນໂຣ.

ປອມເປຍສອດຄ່ອງກັບ ຄ.ສ. 1989; ຢູລຽສສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ທັສິບເອັດ; ອອກສຽດັສສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ທັສິບຫ້າ
ແລະ ຕີເບຣຍສກັບຂໍ້ທັສິບຫົກ. ເລື່ອງຂອງຢູລຽສໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນລວມເຖິງການບຸກເຂົ້າໄປໃນອີຢິບ ແລະ
ຄວໂອພັດຕຣາ. ປະຫວັດສາດນັ້ນຖືກຊໍ້ອົກໂດຍ ມາຣກ ອານໂຕນີ. ມາຣກ ອານໂຕນີເປັນແມ່ທັບເອກຫຼັກຂອງ
ຢູລຽສ ຊີຊາ ໃນເວລາທີ່ຢູລຽສຖືກລອບສັງຫານດ້ວຍບາດແຜຈາກການແທງຊາວສາມບາດ.
ເລກຊາວສາມເປັນຕົວແທນຂອງກົດວັນອາທິດ, ແລະ ການຕາຍຂອງຢູລຽສດ້ວຍບາດແຜ 23 ບາດ
ແມ່ນອານາຈັກໜຶ່ງທີ່ສຸດລົງໃນກົດວັນອາທິດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ມາຣກ ອານໂຕນີ, ອອກສຽດັສ ຊີຊາ ແລະ
ມາຣຄັສ ເລປິດັສ
ໄດ້ຮ່ວມກັນຈັດຕັ້ງສາມອຳນາດຮ່ວມທາງການເປັນຄັ້ງທຳອິດເພື່ອແກ້ໄຂຄັນການຕາຍຂອງລາວ.
ໃນບັນດາອຳນາດສາມປະການນັ້ນ, ມາຣກ ອານໂຕນີ ກຳລັງຈະຊໍ້າຄັນການພົບພາກັນອີຢິບ ແລະ
ຄວໂອພັດຕຣາ ຂອງຢູລຽສ.

ບໍ່ວ່າຈະເປັນ Julius ຫຼື Marc Antony, ພວກເຂົາທັງສອງລ້ວນເປັນສັນຍາລັກຂອງ Rome, ແລະ Cleopatra
ເປັນສັນຍາລັກຂອງ Egypt ແລະ Greece. ນາງເປັນຕົວແທນຂອງການປົກຄອງແບບກຣີກໃນ Egypt,
ຊຶ່ງທັງໝົດເປັນສັນຍາລັກຂອງມັງກອນ, ໃນຂະນະທີ່ Julius ແລະ Marc Antony ເປັນສັນຍາລັກຂອງສັດຮ້າຍ.
ໃນຖານະເປັນແມ່ຍິງໃນຄວາມສຳພັນນັ້ນ, Cleopatra ແມ່ນຄຣິສຕະຈັກ, ດັ່ງນັ້ນ Julius ແລະ Marc Antony
ຈຶ່ງເປັນລັດ. Cleopatra ເປັນຕົວແທນຂອງແມ່ຍິງຜູ້ຖືກແຍກອອກຈາກຄົນຮັກຊາວ Rome
ຜູ້ມີຖານະກະສັດຂອງນາງເຖິງສອງຄັ້ງ; ຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1798
ແລະຕໍ່ມາອີກໃນຕອນປິດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ ເມື່ອນາງມາເຖິງຈຸດຈົບຂອງນາງໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍ.
ຈຸດຈົບສຸດທ້າຍຂອງນາງແມ່ນຢູ່ໃນຍຸດທະການທີ່ Actium ໃນປີ 31 BC. ຜູ້ຊະນະໃນຍຸດທະການທີ່ Actium ຄື
Augustus Caesar, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນວ່າ Pompey ໄດ້ຕາຍຢູ່ໃນ Egypt, Julius ໄດ້ມີການພົບພາກັນ
Cleopatra ຢູ່ໃນ Egypt, ເຫດການນັ້ນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຊັ້ນສອງໃນປະຫວັດສາດຂອງ Marc Antony, ແລະຕໍ່ມາ
Augustus Caesar ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມສຳພັນນັ້ນສິ້ນສຸດລົງທີ່ Actium. Actium
ຊື່ປອກເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເພາະວ່າໃນຍຸດທະການທີ່ Actium ອຸປະສັກປະການທີ່ສາມສຳລັບ Rome
ໄດ້ຖືກກຳຈັດອອກໄປ, ແລະ Rome ນອກຮີດຈັກກະພັດໄດ້ລົ້ມປົກຄອງເປັນເວລາສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີ,
ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນໃນ Daniel 11:24 ສຳເລັດຜົນ.

ປອມເປຍໄດ້ກຳຈັດອຸປະສັກສອງປະການທຳອິດ ແລະ ອອກສຽດັສໄດ້ກຳຈັດອຸປະສັກປະການທີສາມ.

ແລະຈາກໃນອັນໜຶ່ງໃນບັນດາເຂົ້າໜັ້ນ ໄດ້ມີເຂົ້າໜັ້ນອ້ອມອັນໜຶ່ງອອກອອກມາ ຊຶ່ງເຕີບໃຫຍ່ຢ່າງຍິ່ງ
ໄປທາງທິດໃຕ້ ແລະໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະໄປສູ່ແຜ່ນດິນອັນງົດງາມ. ດານເຮອນ 8:9.

ປອມເປ (Pompey) ແມ່ນປີ 1989, ເປັນຫຼັກໝູດທຳອິດໃນສາມຫຼັກໝູດຂອງອຳນາດທາງການເມືອງສາມປະ
ການທີ່ຈະຖືກໂຮມສະໄໝໃໝ່ເອົາຊະນະ ໃນຂະນະທີ່ບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງມັນກຳລັງຖືກຮັກສາໃຫ້ຫາຍ.
ສະຫະພາບໂຊເວຍ ຕາມມາດ້ວຍສະຫະລັດ ແລະ ຍັງມີສະຫະປະຊາຊາດໃນຂໍ້ສັນຍາເອັດຂອງດານເຮອນບົດທີ 11.
ສົງຄາມຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາແມ່ນມີທັງລັກສະນະທາງການເມືອງແລະທາງສາສະໜາ ແລະ
ໃນຄຳພະຍາກອນນັ້ນ ອຳນາດທາງສາສະໜາຂອງສະຫະລັດໄດ້ຖືກເອົາຊະນະ ເມື່ອພັນທະມົດລັບລະຫວ່າງ
Reagan ແລະ Pope John Paul II ສຳເລັດລົງ.
ເບົາໝາຍຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາລວມມີອຸປະສັກທາງການເມືອງສາມປະການ ແລະ
ອຳນາດທາງສາສະໜາສາມປະການ. ໃນປີ 1989 ໜຶ່ງໃນສາມອຳນາດທາງການເມືອງນັ້ນໄດ້ຖືກກຳຈັດໄປ, ແລະ

Protestantism ໃນຖານະເປັນຄຳແທ້ງທີ່ມີຄວາມໝາຍວ່າການປະທ້ວງຕໍ່ Rome ກໍໄດ້ຖືກກຳຈັດໄປເຊັ່ນກັນ ໂດຍປະທານາທິບໍດີແຫ່ງສະຫະລັດ ໃນປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນ. ອຳນາດທາງການເມືອງສາມປະການນັ້ນແມ່ນ ສະຫະພາບໄຊເວຍ, ສະຫະລັດ ແລະ ສະຫະປະຊາຊາດ, ແລະ ເປົ້າໝາຍທາງສາສະໜານນັ້ນຄື Protestantism ພ້ອມດ້ວຍບັນດາສາສະໜາຕ່າງໆຂອງມັງກອນ ຊຶ່ງທັງໝົດຖືວ່າເປັນ spiritualism. ສາສະໜາສາມປະການທີ່ນຳໂລກໄປສູ່ Armageddon ແມ່ນ Protestantism ທີ່ເສືອມຖອຍ, Catholicism ແລະ spiritualism; ແລະ ການຕໍ່ສູ້ພາຍໃນຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາລະຫວ່າງແນວຄຳຄຳອະນຸຮັກນິຍົມແລະເສລີ ນິຍົມພາຍໃນຄຣິດຕະຈັກຂອງພວກເຂົາ ພ້ອມທັງການແຕກແຍກຂອງ Catholicism ແບບດັ້ງເດີມ ເປັນອຸປະສັກທາງສາສະໜາປະການໜຶ່ງ, ແລະ ອີກສອງອຸປະສັກທາງສາສະໜາທີ່ Catholicism ຈະຕ້ອງເອົາຊະນະນັ້ນ ຄື Protestantism ທີ່ເສືອມຖອຍ ແລະ spiritualism. Protestantism ໄດ້ຖືກກຳຈັດໄປໃນປີ 1989.

ຖ້າຫາກການຕໍ່ສູ້ພາຍໃນຂອງຄາໂທລິກ

ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໃນຄຳພະຍາກອນຄາໂທລິກຫຼາຍປະການທີ່ສືບເນື່ອງມາຈາກຂ່າວສານແຫ່ງ Fatima ຖືກແຍກອອກຈາກຄວາມພະຍາຍາມຂອງນາງໃນການເອົາຊະນະອຳນາດທາງສາສະໜາທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຈາກສາສະໜາຂອງນາງເອງ, ແລ້ວໄຊຊະນະ alpha ຂອງນາງເໝືອ Protestantism ກໍຄືພັນທະມິດລັບຂອງ Reagan, ແລະໄຊຊະນະ omega ຂອງນາງແມ່ນພັນທະມິດແບບເປີດເຜີຍໃນປີ 2025. ການຕໍ່ສູ້ຂອງນາງກັບບັນດາຄຣິດຕະຈັກອອກໂທດອັອກຊ໌ ກໍຖືກນຳສະແດງເຊັ່ນກັນ ຕັ້ງແຕ່ໄຊຊະນະເບື້ອງຕົ້ນໃນປີ 1989 ຈົນເຖິງໄຊຊະນະສຸດທ້າຍທີ່ Panium.

ປົມເປອສີອດຄ່ອງກັບປີ 1989, ແລະ ໄຊຊະນະສອງປະການຂອງເຂົາເໝືອ "ທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ແຜ່ນດິນອັນຈະເລີນ," ດັ່ງທີ່ດ້ານຕົວນລະບຸໄວ້ໃນບົດທິດເປັດ ຂໍ້ທິດກ້າ, ເປັນຕົວແທນຂອງໄຊຊະນະທາງຈິດວິນຍານ ແລະ ທາງການເມືອງຂອງລະບົບສັນຕະປາບາເໜືອອະດີດສະຫະພາບໄຊວຽດ, ແລະ ໄຊຊະນະທາງຈິດວິນຍານທີ່ຮຸ່ງຮັນນັ້ນເໝືອແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດຂອງໂປຣເຕສແຕນຕີສິມທີ່ປະກາດຕົນ. ຈູເລຍສ ຊີຊາ ຈະພ່າຍແພ້ທຣາຟີອາ, ດັ່ງທີ່ອັນຕີໂອຄັສທີ III ເຄື່ອພ່າຍແພ້, ແລະ ດັ່ງທີ່ເຊເລນສກີ ຈະພ່າຍແພ້. ຈູເລຍສແມ່ນຫົວຂໍ້ຂອງຂໍ້ສືບເລີຍຈົນເຖິງຂໍ້ສືບເກົ່າ, ແລ້ວ ອອກັດສະຕັສ ຊີຊາ ກໍບາກົດຂຶ້ນເປັນຜູ້ເກັບພາສີ. ຕີເບຣຽສ ຊີຊາ ກໍລ້ຽງປົກຄອງຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງໄມ້ກ້າງແຂນ, ດັ່ງນັ້ນ ຕີເບຣຽສ ຈຶ່ງແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ສືບທັງ.

ສົງເທົ່າໃຫ້ Augustus ສອດຄ່ອງກັບ Panium ໃນຂໍ້ສືບຫ້າ, ແລະການຮົບທີ່ Raphia ໃນຂໍ້ສືບເອັດກັບ Julius. ການຮົບທີ່ Panium ແມ່ນສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີສາມ ຊຶ່ງເລີນຂຶ້ນກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ສືບຫົກເລັກນ້ອຍ, ແຕ່ຕໍ່ມາກໍປ່ຽນຮູບເປັນການຮົບທີ່ Actium. Panium ແມ່ນການຮົບທາງບົກ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ) ແລະ Actium ແມ່ນການຮົບທາງທະເລ (ໂລກ.) Augustus ໄດ້ຮັບການນຳສະເໜີຢູ່ທີ່ Panium ໃນແນວລຳດັບຂອງຜູ້ປົກຄອງ Roman ສຳຄັນ, ແລະລາວເປັນຜູ້ນຳຕົວຈິງຢູ່ທີ່ Actium. ທີ່ Panium Antiochus ໄດ້ຈັດການກັບ Egypt ຜູ້ຊຶ້ງເປັນພັນທະມິດກັບ Rome, ແລະທີ່ Actium Augustus ໄດ້ຈັດການກັບ Egypt (Cleopatra) ທີ່ເປັນພັນທະມິດກັບ Rome (Marc Antony). ນິໝາຍຄວາມວ່າ Pompey ເປັນຕົວແທນຂອງຂໍ້ສືບຈົນເຖິງປີ 1989 ແລະ Tiberias ເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ສືບເອັດ. Julius Caesar ໄດ້ມາເຖິງໃນປີ 2014 ເມື່ອສົງຄາມຢູເຄຣນເລີນຕົ້ນຂຶ້ນ ດັ່ງທີ່ຖືກທຳໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍການຮົບທີ່ Raphia ໃນປີ 217 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ນັ້ນຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຂໍ້ສືບເລີຍຈົນອດຂໍ້ສືບຊາວສອງ ເລີນຕົ້ນໃນປີ 1989 ແລະ ສິ້ນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນປະຫວັດສາດທີ່ສອດຄ່ອງກັບ "ປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນໄວ" ຂອງຂໍ້ສືບ. ແນວຄຳພະຍາກອນຂອງພວກ Maccabees ກໍສອດຄ່ອງກັບ "ປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນໄວ"

ອັນດຽວກັນນັ້ນຍ່າງແທ້ຈິງ. ແນວຂອງຜູ້ປົກຄອງໂຣມັນກໍລັງຊື້ປອກເຖິງໂຣມໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່, ສັດຮ້າຍໃນ Revelation ບົດທີ 16, ແລະ ແນວຂອງພວກ Maccabees ກໍລັງພັນລະນາເຖິງແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໄລດ, ຜູ້ຜະຍາກອນບອມໃນ Revelation ບົດທີ 16.

ແນວຂອງສາມສົງຄາມຊື້ປອກເຖິງໄຊຊະນະເໝືອນກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້, ມັງກອນໃນ Revelation ບົດທີ 16.

ເສັ້ນທາງສາມເສັ້ນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງອຳນາດສາມປະການທຶນາໂລກໄປສູ່ອາມາເກດດອນ, ແລະໃນຂໍ້ທີສີ່ສິບ ພວກມັນຖືກສະແດງໂດຍກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້, ມັງກອນ, ກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອ, ສັດຮ້າຍ, ແລະລົດຮົບ, ທະຫານມ້າ ແລະເຮືອ ຄືສາດສະດາບອມ. ເສັ້ນທາງສາມເສັ້ນຈາກຂໍ້ສິບເຖິງຂໍ້ຊ້າວສາມ ກໍລັງເປັນຕົວແທນຂອງອຳນາດສາມປະການໃນປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນຢູ່ຂອງຂໍ້ທີສີ່ສິບ, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນອັນໃດໄປຫຼາຍ ຫຼືນ້ອຍກວ່າການສະແດງຢ່າງຕ່າງໆຂອງຫົວຂໍ້ສາມປະການທີ່ຖືກສະແດງໃນປະຫວັດສາດທີ່ເປີດເຜີຍຂອງຂໍ້ ທີ່ສີ່ສິບ.

ຂໍ້ທີໜຶ່ງ

ຂໍ້ທີໜຶ່ງຮອດຂໍ້ທີສີ່ສິບ ລະບຸ "ເວລາແຫ່ງອະສານ" ໃນປີ 1989 ພ້ອມທັງປະທານາທິບໍດີແບດຄິນຂອງສະຫະລັດ ນັບແຕ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນ ແລະສົ້ນສຸດລົງທີ່ປະທານາທິບໍດີແບດຜິສຕທ້າຍ ຜູ້ມັງຄັງກວ່າຢ່າງຫຼາຍໆປີໄດ້. ໃນຂໍ້ທີສີ່ ກະສັດອົງນັ້ນກາຍເປັນກະສັດແຫ່ງໂລກ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Alexander the Great, ກະສັດ Ahab, ກະສັດສິບອົງໃນ Revelation seventeen, ສິບເຜົ່າໃນ Psalms eighty-three, ແລະສິບປະເທດທີ່ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງໂລກ ໃນຂັ້ນຕອນທຳອິດທີ່ສຸດຂອງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບ Abram ໃນ Genesis 15:18–21.

ຂໍ້ທີໜຶ່ງເຖິງຂໍ້ທີສິບເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດຈາກປີ 1989 ຈົນເຖິງການຮ່ວມເປັນໜຶ່ງສາມປະການໃນກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ທີສີ່ສິບເອັດ, ແລະດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງສອດຄ່ອງກັບຜູ້ປົກຄອງໂຣມັນທັງສີ່, ສາຍຕະກູນຂອງພວກ Maccabees ແລະກັບສາມສົງຄາມໃນຂໍ້ທີສິບເຖິງສິບຫ້າ ຊຶ່ງລວມກັນເປັນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ຂອງຂໍ້ທີສີ່ສິບ.

ຂໍ້ທີຫ້າເຖິງຂໍ້ທີກ້າໄດ້ນຳສະເໜີແນວສາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ເປັນຕົວແທນຢ່າງສົມບູນຂອງປະຫວັດສາດຈາກ 538 ເຖິງ 1798, ແລະໃຫ້ເຫດຜົນທາງປະຫວັດສາດແລະທາງຄຳພະຍາກອນເພື່ອເຂົ້າໃຈນິຍາຍຄຳຂອງເວລາ ແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນຂໍ້ທີສີ່ສິບ.

ເຫດຜົນນັ້ນອະທິບາຍຂໍ້ທີສິບວ່າເປັນການໂຕ້ຕອບເພື່ອແກ້ໄຂຄຳຕັ້ງປະຫວັດສາດຂອງຂໍ້ທີຫ້າເຖິງຂໍ້ທີກ້າ, ແລະໃນການເຮັດດັ່ງນັ້ນ ມັນໄດ້ກຳນົດເຫດຜົນຂອງປີ 1989. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ຂໍ້ທີໜຶ່ງເຖິງຂໍ້ທີຊ້າວສາມໃນດານເຮືອນ 11 ເປັນຕົວແທນຂອງແນວສາຍຄຳພະຍາກອນຫ້າແນວທີ່ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດທີ່ຖືກປັບປັງໄວ້ຂອງຂໍ້ທີສີ່ສິບ. ສີ່ຂໍ້ທຳອິດເປັນເລື່ອງຂອງ Trump, ປະທານາທິບໍດີຄິນທີ່ແບດ ຜູ້ຊົງມາຈາກຈັດຄິນນັ້ນ, ຜູ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເປັນກະສັດເໝືອນກະສັດສິບອົງໃນອານາຈັກທີ່ຈັດຂອງພຣະນິມິດ 17.

ຂໍ້ທີຫ້າເຖິງຂໍ້ທີສິບ ຊື້ປອກປະຫວັດສາດທີ່ນຳໄປສູ່ປີ 1798 ແລະຕໍ່ໄປເຖິງປີ 1989, ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດສາດຂອງຂໍ້ທີສີ່ສິບ. ຂໍ້ທີສິບເຖິງຂໍ້ທີສິບຫ້າ ຊື້ປອກປະຫວັດສາດຂອງສົງຄາມຕົວແທນສາມຄັ້ງ ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1989, ໂດຍຄັ້ງທີສອງເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 2014, ແລ້ວປະທານາທິບໍດີຜູ້ມັງຄັງທີ່ສຸດໄດ້ລົງໂທດໃນປີ 2015. ປະທານາທິບໍດີຜູ້ມັງຄັງທີ່ສຸດນັ້ນໄດ້ຖືກສັງຫານໃນປີ 2020, ແລະໃນປີ 2022 ສົງຄາມແຫ່ງ Raphia ໄດ້ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນ, ແລະຈາກນັ້ນປະທານາທິບໍດີຜູ້ມັງຄັງທີ່ສຸດໄດ້ກັບຄືນມາໃນປີ 2024, ແລະໃນປີ 2025 ຫົວຂອງສັດຮ້າຍ ແລະຫົວຂອງຮູບສັດຮ້າຍ ທັງສອງໄດ້ຮັບການສາບານຕົວເຂົ້າຮັບຕາແຫ່ງ.

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.